

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu Ing. Mgr. Hany Chaloupkové a přísedících Ing. Bc. Martiny Vlkové, DiS. a Mgr. Kateřiny Gauthierové v hlavním líčení konaném v Praze dne 4.6.2020

t a k t o :

Obžalovaný

V á c l a v K . ,

narozen xxx v Táboře, řidič, trvale bytem xxx,

j e v i n e n , ž e

prostřednictvím celosvětové veřejně přístupné počítačové sítě Internet na blíže nezjištěném místě dne 15. 3. 2019 v 09.49 hodin prostřednictvím svého duálního mobilního telefonu zn. LENOVO A7000 vyr. číslo HA0DUP9A(50), IMEI: 8676266024694014 a IMEI: 867626024694022, pod jím užívaným uživatelským facebookovým profilem „Xxx“, v reakci na volně přístupný článek uveřejněný na internetovém zpravodajském portálu Hospodářských novin s názvem „Extrémisté zaútočili na dvě mešity na Novém Zélandu, zabili nejméně 49 lidí. Jeden z útočníků byl Australan, čin živě přenášel na internet“, jehož odkaz byl vložen na facebookové stránky Hospodářských novin <http://www.facebook.com/ihned.cz/>, vložil na facebookový profil Hospodářských novin svůj komentář ve znění: „Konečně měl někdo koule a ukázal, jak se na Mohamedány musí. Dobrá práce.“, kdy předmětný citovaný příspěvek byl veřejně přístupný všem uživatelům sítě Internet a tímto komentářem schválil teroristický útok spáchaný dne 15. 3. 2019 v mešitě Al Noor a v mešitě Linwood ve městě Christchurch na Novém Zélandu,

při němž bylo zabito 51 osob a dalších 40 osob utrpělo různě závažná zranění, za což byl pachatel tohoto útoku Brenton Harrison Tarrant, nar. xxx, novozélandskými justičními orgány obviněn z 51 vražd, 40 pokusů o vraždu a ze spáchání účasti na teroristickém činu podle § 6A odst. 1 novozélandského zákona o potlačování terorismu z roku 2002, přičemž uvedené jednání Brenton Harrison Tarrant dopředu podrobně naplánoval, spáchal jej cíleně v době, kdy je v mešitě nejvíce osob, a k jeho spáchání se vybavil 6 střelnými zbraní, 4 desetilitrovými zápalnými zařízeními připravenými k vypálení mešit, maskáčovým oblečením s taktickou vestou a taktickou helmou, na které měl připevněnu GoPro kameru, přes kterou vysílal on-line na internet záběry samotného útoku, kterého se dopustil v záměru vyvolat atmosféru strachu a změny, v záměru odstranit všechny vetřelce z Nového Zélandu, a aby vnesl strach mezi imigranty neevropského původu a muslimského obyvatelstva a snížil tak míru imigrace těchto osob do zemí vzešlých z evropských hodnot, k čemuž vydal svůj manifest pod názvem Velká výměna,

t e d y veřejně schvaloval spáchaný teroristický trestný čin a uvedený čin spáchal veřejně přístupnou počítačovou sítí,

č í m ž s p á c h a l

zločin podpory a propagace terorismu podle § 312e odst. 1 alinea 2, odst. 4 písm. a) tr. zákoníku,

a o d s u z u j e s e

podle § 312e odst. 4 tr. zákoníku za užití § 58 odst. 1, 3 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **3 (tří) let**

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **5 (pěti) let**

Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se dále ukládá **trest propadnutí věci**, a to mobilního telefonu zn. LENOVO A7000 vyr. číslo HA0DUP9A(50).

O d ů v o d n ě n í :

1. V hlavním líčení byl prokázán **skutkový děj**, který je popsán ve výrokové části tohoto rozsudku, v podstatě ve shodě s obžalobou.
2. **Obžalovaný Xxx** vypověděl, že pracuje jako řidič kamionu již 30 let. Děti má již dospělé, nemá vyživovací povinnost. K věci uvedl, že komentář napsal, byla to blbost, nenapadlo ho, že se dopouští trestného činu. Neměl tím v úmyslu podporovat terorismus. Zajímala ho spíše reakce dalších lidí. Jeho jednání mělo neuvážený, provokativní charakter. Při své práci cestuje po Evropě a setkává se s muslimy ve Francii, Španělsku, ... Byl již varován, aby nenocoval

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Šibová

poblíž Marseille. Odmítá zabíjení lidí, ale má pocit, že nikdo neřeší, když muslimové zabíjejí Evropany. Pokud nejednají politici tak, jak mají, pak není divu, že se najde takový magor, co provedl útok na muslimy. Bohužel obžalovaný k tomu napsal nějaký komentář, protože si nebyl vědom, co páchá. Komentáře dnes lituje. Obžalovaný se domnívá, že muslimové mají násilnou ideologii, ženy u nich nemají žádná práva. Vyhledával si to na google. Se slušnými muslimy, ale problém nemá. *V podrobnostech soud odkazuje na protokol z hlavního líčení.*

3. V hlavním líčení byl za souhlasu obžalovaného a státního zástupce **čten znalecký posudek z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika**, vypracovaný znalcem Ing. Jaroslavem Kothánkem Ph.D. Předmětem znaleckého zkoumání byl duální mobilní telefon zn. LENOVO A7000 včetně karty SIM a paměťové karty KINGSTON. Ze závěrů znaleckého posudku nevyplývají podstatné údaje ve vztahu k projednávané věci, které by se týkaly aktivity uživatele předmětného mobilního zařízení na síti Internet v rozhodné době.
4. Dále byly v hlavním líčení provedeny **listinné důkazy**. Především se jedná o trestní oznámení podaná v této věci Davidam K., Janem B. a Mgr. Anetou P.. Printscreeny obsaženými v těchto oznámeních je dokumentováno zveřejnění komentáře specifikovaného ve výroku rozsudku a opatřeného fotografií autora komentáře, užívanou jím v rozhodné době při diskusi na sociální síti. Následně byly PČR v prostředí veřejné počítačové sítě Internet dohledány podklady, dokumentující zveřejnění článku specifikovaného ve výroku rozsudku a to dne 15.3.2019 na internetovém portálu Hospodářské noviny. Z protokolu o ohledání citovaného příspěvku na sociální síti Facebook ze dne 22.3.2019 vzal soud za prokázané, že předmětný příspěvek byl zveřejněn ve standardním, uživateli Facebooku volně přístupném, prostředí uvedené sociální sítě, a to uživatelem facebookového profilu vystupujícím pod nickem (tj. uživatelským jménem) „Xxx“. Z protokolu o ohledání uvedeného uživatelského profilu, FB ID: 100001307966546, soud zjistil, že profil v sekci Informace neobsahoval žádná data vytvořená uživatelem profilu o sobě samém. Profil byl opatřen profilovou fotografií uživatele. Z dostupných evidencí např. evidence řidičů motorových vozidel byla zjištěna shoda osoby VáclavaK. s osobou uživatele facebookového profilu s nickem „Xxx“. Z dalších listinných důkazů má soud za prokázané, že na základě souhlasu obviněného VáclavaK. byla provedena záloha facebookových dat profilu uživatele Facebooku s nickem „Xxx“. Ze zálohovaných dat v záložce „Komentáře“ mj. vyplývá, že uživatel „Xxx“ dne 15.3.2019 v 11.11 hodin a v 12.19 hodin okomentoval příspěvek deníku Hospodářské noviny. Stejný uživatel se přihlašoval, odhlašoval, případně jinak využíval aplikaci Facebook z IP adresy 178.255.168.131, 37.48,53.186, 2a0d:7742:332b:734f:b862:e1ef:427f:4d05, 2a0d:7742:843f:2a4d:7b5d:3462:987d:140e. Využíval k tomu mimo jiné mobilní telefon zn. LENOVO A7000. Poskytovatelem mobilních služeb využívaných předmětným telefonem byl mobilní operátor T-MOBILE. Z protokolu o vydání věci soud zjistil, že obžalovaný vydal duální mobilní telefon zn. LENOVO A7000 IMEI 86762024694014 a IMEI 867626024694022 včetně SIM karty operátora T-MOBILE v.č.8942001190318592576 a paměťové karty KINGSTON. Z údajů o telekomunikačním provozu poskytnutých společností Facebook Ireland Ltd. Má soud za prokázané, že uživatelský účet xxx držitele účtu VáclavaK. byl registrován společností Facebook dne 25.12.2010. Z listin poskytnutých společností ECONOMIA a.s. má soud za prokázané, že společnost ke dni 8.4.2019 neevidovala profil s názvem Xxx a není schopna zjistit komentáře na sociální síti Facebook, které byly později diskutujícím uživatelem smazány. Z obsahu zprávy policie Nového Zélandu zn. POL 262 03/19 ze dne 13.8.2019 soud zjistil, že jako pachatel ozbrojeného útoku na mešity Al Noor a Linwood spáchaného dne 15.3.2019 ve městě Christchurch na Novém Zélandu je stíhán Brenton Harrison Tarrant, nar. xxx, občan Austrálie (Australského společenství), který je tak stíhán mimo jiné pro trestný čin účast na teroristickém útoku podle ustanovení § 6A odst. 1 novozélandského zákona o potlačování terorismu z roku 2002. Ze zprávy policie Nového Zélandu zn. POL 262 03/19, zpracované detektivem Craigem

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Šibová

Farrantem, vzal soud za prokázané následující. Brenton Harrison Tarrant je občanem Austrálie. Tato osoba se měla dopustit útoků v městě Christchurch na Novém Zélandu. Justičními orgány Nového Zélandu je mu kladeno za vinu spáchání 51 vražd a 40 pokusů o vraždu a dále spáchání trestného činu účasti na teroristickém útoku podle ustanovení § 6A odst. 1 novozélandského zákona o potlačování terorismu z roku 2002. K osobě obžalovaného Václava K. bylo z rejstříku trestů a přestupků zjištěno, že dosud nebyl soudně trestán ani projednáván pro přestupkové jednání.

5. Soud **hodnotil provedené důkazy** podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu. Na základě provedení dokazování má skutek popsany ve výroku tohoto rozsudku za jednoznačně prokázaný, a to částečně i výpovědi obžalovaného (který se v podstatě doznal, ač poukazoval na to, že neměl v úmyslu terorismus schvalovat ani podporovat). Obžalovaný doznal, že vložil na facebookový profil Hospodářských novin svůj komentář ve znění: „Konečně měl někdo koule a ukázal, jak se na Mohamedány musí. Dobrá práce.“ Tato skutečnost byla prokázána i listinnými důkazy. Předmětný komentář byl veřejně přístupný všem uživatelům sítě Internet, což plyne jednak z podstaty vlastní komunikace na facebookových stránkách a dále i z listin poskytnutých oznamovateli závadového jednání a z listin zaslaných společností ECONOMIA a.s.. Dále byly prokázány listinami dodanými orgány činnými v trestním řízení na Novém Zélandě okolnosti útoků spáchaných dne 15.3.2019 v mešitách Al Noor a Linwood ve městě Christchurch na Novém Zélandu. Z těchto podkladů dospěl soud k závěru, že v jednání pachatele uvedených útoků lze spatřovat teroristický prvek, resp. teroristickou pohnutku, neboť podle zjištění učiněných příslušnými kompetentními orgány Brenton Harrison Tarrant neútočil s cílem usmrtit konkrétní, individuálně určené osoby. Naopak útok byl veden cílem usmrtit nebo zranit blíže neurčený (pokud možno co největší) počet osob muslimského vyznání. Útočníkovi bylo známo, že tyto osoby v době útoku vykonávají náboženský úkon v mešitě (společnou modlitbu v modlitebně). Brenton Harrison Tarrant v době před útoky umístil na internet svůj manifest s názvem The Great Replacement (kospirační teorie o údajném plánu na vyhlazení a náhradu bílé rasy), v jehož obsahu označil muslimy a imigranty za vetřelce a sám sebe za rasistu. Soud má z těchto skutečností za prokázané, že útočník byl veden xenofobními a rasistickými pohnutkami, když sám za hlavní zdroj své inspirace označil norského masového vraha Anderse Behringa Breivika. Další inspirací Brentona Harrisona Tarranta byli srbsí nacionalisté a válečníci, kteří v historii bojovali proti muslimům. Z listin dále plyne, že Brenton Harrison Tarrant své útoky plánoval, sám je označil za teroristické, zamýšlel tak vytvořit „atmosféru strachu a změny“ ve vztahu k neevropským imigrantům, zejména muslimům.
6. Při rozhodování, pod kterou skutkovou podstatu je možno podřadit jednání obžalovaného se soud musel zabývat nejprve **právním posouzením jednání Brentona Harrisona Tarranta**. Útoky spáchané dne 15.3.2019 v mešitách Al Noor a Linwood ve městě Christchurch na Novém Zélandu, je možno (dle soudem provedení dokazování dostupnými listinami z Nového Zélandu) posoudit jako zločinu teroristického útoku podle § 311 odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. b) tr. zákoníku. Soud dospěl k závěru, že Brenton Harrison Tarrant jednal ve specifickém teroristickém úmyslu. Cílem jeho snažení nebyl prostý útok proti životu a zdraví. Brenton Harrison Tarrant jednal v úmyslu a s cílem závažným způsobem zastrašit specifickou část obyvatelstva provedením útoku ohrožujícího život nebo zdraví člověka a způsobit smrt nebo těžkou újmu na zdraví. Svým útokem těžkou újmu na zdraví a smrt způsobil, byť k usmrcení nebo způsobení těžké újmy na zdraví v případě této skutkové podstaty dojít nemusí. Formulaci „provede útok“ je nutno vyložit tak, že pachatel s jednáním bezprostředně ohrožujícím život člověka již započal neboli, že zákonné znaky skutkové podstaty jsou zde naplněny již takovým jednáním ve fázi pokusu o usmrcení jiného.

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Šibová

7. Česká republika se k potírání teroristických trestných činů zavázala přistoupením k mezinárodním úmluvám. Evropská úmluva o potlačování terorismu ze dne 27.1.1977, byla vyhlášena pod č.552/1992 Sb., dále Úmluva Rady Evropy o prevenci terorismu ze dne 16.5.2005 vyhlášená pod č.72/2017 Sb. a rovněž skutečnost, že Evropská unie opakovaně zavazuje členské státy, aby přijaly příslušná opatření ve svých právních rádech (Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/541 ze dne 15.3.2017 o boji proti terorismu, kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2002/475/SVV a mění rozhodnutí Rady 2005/671/SVV) vedly k doplnění nové skutkové podstaty popsané v odst. 2 § 311 tr. zákoníku. Je zde vtělen zájem společnosti na ochraně ústavního zřízení a obranyschopnosti České republiky, demokratických principů, na nichž je republika založena, základní hospodářské struktury státu, jakož i života a zdraví obyvatel republiky. V souladu s mezinárodními závazky České republiky, které se na tuto oblast vztahují, je jednání spočívající v trestném činu teroristického útoku podle § 311 tr. zákoníku trestné bez ohledu na to, kde je čin spáchán, kým je spáchán a proti komu je spáchán. Předmětný trestný čin spadá do kategorie trestných činů, u nichž je působnost trestního zákoníku dána i tehdy, spáchal-li takový trestný čin v cizině cizí státní příslušník nebo osoba bez státní příslušnosti, která nemá na území České republiky povolen trvalý pobyt - na základě zásady univerzality upravené v ustanovení § 7 tr. zákoníku. V souladu se zněním ustanovení § 313 tr. zákoníku se ochrana podle § 311 a § 312 tr. zákoníku se poskytuje též cizímu státu.
8. Obžalovaný se jednáním popsaným ve výroku tohoto rozsudku dopustil **zvláště závažného zločinu podpory a propagace terorismu podle § 312e odst. 1 alinea 2, odst. 4 písm. a) tr. zákoníku**. Soud spatřuje v jednání obžalovaného především ohrožení zájmu společnosti na ochraně ústavního zřízení a obranyschopnosti České republiky, demokratických principů, na nichž je republika založena, základní hospodářské struktury státu, jakož i života a zdraví obyvatel republiky, kdy tento zájem je možno ve smyslu ustanovené § 313 tr. zákoníku rozšířit i na ochranu obdobných hodnot ve státech jiných, zejména pak ochranu života a zdraví bezbranného civilního obyvatelstva. V daném případě obžalovaný útok Brentona Harrisona Tarranta pozitivně hodnotil slovy, kterými jednoznačně vyjádřil kladný vztah k útočníkovi i jeho jednání. Svůj komentář umístil na veřejně přístupnou počítačovou síť. Lze tak konstatovat, že předmětný příspěvek byl na Internetu volně přístupný všem jeho uživatelům, byť to nemuselo být přímým záměrem obžalovaného, tak si této skutečnosti musel být vědom. To, že obdobným způsobem realizované komentáře si může na Internetu dohledat a přečíst každý jeho uživatel je obecně známo mimo jiné i všem uživatelům tzv. chytrých telefonů, kteří sledují obdobné diskuse o nichž obžalovaný ve své výpovědi hovořil (např. jím zmínění „sluníčkáři“). Jednání se tak dopustil veřejně ve smyslu § 117 písm. a) tr. zákoníku. Obžalovaný tedy schvaloval individuálně a konkrétně spáchaný trestný čin (právní hodnocení jednání Brentona Harrisona Tarranta viz. výše) neboť jeho příspěvek vyjadřoval jasné a kladné stanovisko k útokům na mešity v městě Christchurch na Novém Zélandu, k nimž došlo dne 15.3.2019, i k útočníkovi. Obecně lze konstatovat, že není podstatné, aby si obviněný byl vědom právní kvalifikace činu, který schvaluje. Postačuje, aby si alespoň v obecných rysech byl vědom toho, že se jedná o trestný čin. Což v tomto případě muselo být zcela zjevné nejen z obsahu článku, který obžalovaný komentoval, ale již z pouhého nadpisu tohoto článku. Soud má za to, že obsah předmětného komentáře napsaného obžalovaným, jednoznačně přesáhl hranici svobody projevu a svobody volně vyjadřovat své názory. Zejména za situace, kdy Brenton Harrison Tarrant neútočil na cíle vojenské (ozbrojené příslušníky jakéhokoliv vojenského či polovojenského útvaru), ale cílem jeho útoku byly civilní osoby vykonávající náboženský obřad. **Obžalovaný jednal minimálně s úmyslem nepřímým § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku**, neboť si musel být vědom, že svým výrokem na veřejně dostupné počítačové síti se pozitivně vyjadřuje o útočníkovi a jeho útoku na Novém Zélandu, kdy útočník pozabíjel a zranil desítky bezbranných lidí, kteří se účastnili náboženského obřadu.

Musel si tak být vědom toho, že veřejně schvaluje jednání, které může být posuzováno za spáchaný teroristický trestný čin (byť jednání své ani Brentona Harrisona Tarranta nebyl schopen podřadit pod skutkovou podstatu konkrétního trestného činu), a pro případ, že se dopouští protiprávního jednání, byl s tím srozuměn, případně smířen ve smyslu ustanovení § 15 odst. 2 tr. zákoníku.

9. Obžalovaný tedy veřejně schvaloval spáchání teroristického trestného činu, v daném případě teroristického útoku podle § 311 odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. b) tr. zákoníku, když z ustanovení § 129a odst. 1 tr. zákoníku plyne, že za teroristický trestný čin se považuje mj. trestný čin teroristického útoku podle § 311 tr. zákoníku. Uvedená právní kvalifikace je v poměru speciality k přečinu schvalování trestného činu podle § 365 tr. zákoníku. Soud proto za situace, kdy trestněprávní jednání obžalovaného vykazovalo znaky obecného trestného činu i speciálního trestného činu, užil příslušné ustanovení trestního zákoníku o trestném činu speciálním
10. V daném případě je tak plně důvodné trestní stíhání a postižení obžalovaného v trestním řízení, neboť jde o případ natolik společensky škodlivý, který nepostačuje postihnout podle jiného právního předpisu, jak uvádí ust. § 12 odst. 2 tr. zákoníku.
11. **Druh trestu a jeho výměru** soud určoval s přihlédnutím k ust. § 39 odst. 1 tr. zákoníku. Přihlížel přitom k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním rodinným a majetkovým poměrům pachatele, jakož i k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnostem jeho nápravy. Soud přihlížel též k chování obžalovaného po činu. K závažnosti činu obžalovaného lze odkázat na to, co bylo uvedeno shora. Obecně je možné poznamenat, že si naprostá většina osob, které zveřejňují své komentáře a příspěvky na veřejně přístupné počítačové síti, pouze velmi okrajově připouští, že jsou za jejich obsah zodpovědní. Soud má za to, že samotné trestní řízení povede obžalovaného k tomu, že bude více domýšlet nejen obsah, ale zejména dosah svých slov, ať již uveřejněných na internetu, v listinné podobě či pronesených ústně. Obžalovanému svědčí polehčující okolnost v podobě doznání. Projevil ke svému protiprávnímu jednání kritický postoj a litoval jej. Soud proto shledal v jeho prospěch polehčující okolnost podle § 41 písm. n) tr. zákoníku. Obžalovaný je osobou bezúhonnou a před spácháním trestného činu vedl řádný život - polehčující okolnost podle § 41 písm. o) tr. zákoníku. Naopak obžalovanému z pohledu soudu zásadně nepřitěžuje žádná skutečnost. Soud přihlížel při rozhodování o způsobu a výši trestu zejména k tomu, že obžalovaný je řádně zaměstnán a platí daně. Obžalovaný nebyl dosud nikdy trestně stíhán a ani řešen pro přestupky. Soud shledal, že není v zájmu společnosti, aby obžalovanému byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody, který by generoval nejen náklady bezprostředně související s vězněním obžalovaného, ale výrazně by snížil i pravděpodobnost, že obžalovaný, poté co trest vykoná, bude opět schopen najít trvalé zaměstnání, platit daně a přispívat tak do státního rozpočtu. Soud proto využil ustanovení § 58 odst. 1 trestního zákoníku, když má za to, že v daném případě vzhledem k okolnostem případu i vzhledem k poměrům obžalovaného, by použití trestní sazby odnětí svobody trestním zákonem stanovené (5 až 15 let) bylo pro obžalovaného nepřiměřeně přísné jeho nápravy lze dosáhnout i trestem kratšího trvání, odloženým na zkušební dobu v maximální možné výměře. Soud proto snížil trest odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby tímto zákonem stanovené a uložil **trest odnětí svobody v délce 3 let**, který podmíněně odložil na **zkušební dobu v trvání 5 let**.
12. Soud dále v souladu s ustanovením § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku uložil obžalovanému **trest propadnutí věci**, a to mobilního telefonu zn. LENOVO A7000 vyr. číslo HA0DUP9A(50), který obžalovaný použil k napsání svého protiprávního komentáře.

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Šibová

Poučení: Proti rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení tohoto rozsudku k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Právo podat odvolání nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly. Odvolání musí být ve stejné lhůtě odůvodněno tak, aby z něho bylo patrné, v jakých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo, jsou odvoláním vytýkány.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Poškozený může podat odvolání proti výroku o náhradě škody, nebo proti tomu, že takový výrok učiněn nebyl. Obžalovaný je oprávněn podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

V Praze dne 4. června 2020

Ing. Mgr. Hana Chaloupková
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Martina Šibová